

SÁRGA LITÁNIA

hagiographia just google the names

istenanya, Mária
könyörögj érettünk
antwerpeni Szent Dymphna
könyörögj érettünk
fontos vajon a kéreg, a mérleg, a kéj
fontos vajon a fogamzás pillanata
soha nem fogsz ezen töprengeni az abortusz erőterében
testprivilegium
mikor még nem voltál
az a legelső fájdalomérzet előtt lehetett
de arra csak a tested emlékszik
aztán a tábortűznél megolvadt sárga műanyag tál
megetted belőle az összes káposztát
az első agresszív, tolakodó hányinger
a hányás feltartóztathatatlansága
mint később az alkoholmérgezések
droglecte évekkel az első drogozás előtt: ne ellenkezz
a vegyületek, a transz
a kórokozók, a betegség
oda visz, ahova jónak látja
az ellenkezéssel csak az örvényt segíted
add át magad az okadásnak, ahogy a magzat
az anyaméhben a nikotinnak, a nyugtatónak
az elvonási tüneteid idősebbek nálad
a fájdalmad legalább kilenc hónappal öregebb
Layne Staley
könyörögj érettünk
a harcba visz a gyávaság
a hepatitisz az sárgaság, a páciens nyolcéves
egy hepatitiszes páciensnek
ezerkilencszázkilencvenben romániában

nincs anyukája, vírusai vannak
nincs halálfélelme éjszaka egyedül a redvás kórházi ágyon
csak aztán úgy maradsz
ötödikben románórán hirtelen ugyanaz a meghalás anya nélkül
figyelni kellene, de csak
az ujjaidra figyelsz, a körömöd színét találgatod
a köröm alatti rózsaszín besárgulása a szimptóma
amit egy ötödikes is láthat, ha meg tudja különböztetni a két színt
a következő órától ellógsz, először életedben
rohansz anyukádhoz, sárga az ujjad
ő nagyon dühös lesz, nem sárga, takarodj vissza az iskolába
az első lógás az iskolából, hetedikben aztán az első cigi
Jézus herceg
Jézus elvtárs
kegyelmezz nekünk
aztán meg szép türelmesen belenevelnek
mint a szigorba, szorongásba, hogy
inni is tudni kell
maradj edzésben
egy gyógsör meg egy csorba
hagyjad, igyon csak egy pohár bort az egészségemre, tízéves már
figyeled az ujjak nikotinkérges bőrmérgezését
és mikor harminc év múlva a te ujjad is sárga már a cigitől
tudod, hogy elértél valamit, látszik a kezeden a szellemi munka
Courtney Love
könyörögj érettünk
a migrén az sárga
a foghúsból kifordított gyökér
idegvégződésének szakadása is az
végül is minden fájdalom
piszkos nikotin sárga hályog
de nemcsak a látás homályosodik
lassan elrothad a látóideg
a fület is benövi, hártyát képez az orrllyukadon
rátelepszik az ízlelőbimbóidra
a bőrödre védőfelhámot húz
próbálják veled elhitetni, hogy
a szerotonin-szintkülönbség az, de

a sárga hályog az, ami miatt ágyban maradsz,
nem zuhanyzol, nem mosol fogat. Minek.
Fisher Szent János, könyörögj érettünk
a foghúzás, a lefejezés démonai ne ijesszenek,
Mark Fisher, könyörögj érettünk
Mark Fisher, könyörögj érettünk.

SZORONGÁSÁBÉCÉ

Aludni amíg bírsz, alkohol
Álságos ágymeleg
Bebaszni bármikor, reggel akár, benzodiazepán
Ciánkapszula reménye, céltalan, céltalan
Csöpögő csap a csend
Depressziódiktatúra, végtelen délután
Esik. Efemer eufória, elkent lázadás
Fal felé fordulás
Gépházlúktetés, gáttalan habzsolás
Gyermekem szégyene, gyéren a gyógyulás
Hidegletés, halálvágy, a határ is hol van, hányás-
Inger és ingerküszöb, ijedt ivás, jaj, irgalom
Játszani képtelen, játszani minek
Kínkeserves kód a DNS-ben
Lepárolni a lélek latyakját
Lyuknak lenni persze
Miatyánk, maradj a mennyben
Nem tudom, nem bírom
Nyavalygás, nyomor, szedd össze magad
Orvostól orvosig oson a büntudat
Óraműpontos óvatoskodás
Ördögök őrjöngése, önpusztító öntudat
Órangyalhiány
Pirulák halomba pakolva, partizánpirkadat
Remegés, riadt rohanó áradat
Sajgó sejtetés, sérült sejtemlékezet
Szerelemtelen szabadság, szabad szerelem

Tékozlás, fiú, ez tékozlás
Tyúkhúsleves az ágyban
Ugarlét ugyanott ugyanúgy
Útja vesztett újraéhes úszás a sárban
Üveges szemmel, üzenet nélkül
Űzöttség, űr, üres
Végtelen, választalan, válaszfal az agyban
Xanax
Zord zabhegyező, a zabálás arca
Zsigeri félelem, az otthon a zsákutca.

BOLYGÓ, DELFINEK

1.

mikor majd átadjuk a bolygót a delfineknek
mert mi nagyon kevesen maradunk, alig néhány millióan
és azt mondjuk majd, hogy oké, elbasztuk
nem érdemeljük meg, tessék, mondjátok meg ti, delfinek
hogyan kell.

Persze a felhalmozott tudás egy részét átmentettük
a kommunikációt is a delfinnekkel
a mesterséges intelligencia pedig elpusztíthatatlannak
bizonyult, de ők csak absztrakt adat formájában
élnek, számunkra már elérhetetlenül.

És a delfinek válaszoltak:

átvesszük, szimbolikusan, de maradhattok.

Lesznek új rítusok is, az egyik
legérdekesebb talán, hogy a nyári napfordulón
találkozunk velük a sekély öblökben, a delfinnekkel
folyódeltákban, mangroveerdők mentén
és pszichedelikus halat eszünk együtt velük
(álomhalnak is nevezik, tudományos neve salema porgy)
már olyan is lesz köztünk, aki nyersen
de elnézik nekünk a sütést is, parázson
a parton, a homokban.

2.

mikor majd átadjuk a bolygót a delfineknek
átértelmeződik, hogy mi az a tiszavirág
rovarálmok lepnek meg faodúban
kopogó esőben, mohaszagban, végtelenített
kérgesedésben, nyelv nélkül újra
bennrekedve egy kéje vesztett ölelésben.

3.

mikor majd átadjuk a bolygót a delfineknek
a párosodásról lesz köztünk a legtöbb vita
mi nem tudjuk megbocsátani nekik az erőszakoskodást
ők nem tudják megbocsátani nekünk a monogámiát
aztán valahogy konszenzusra jutunk
mi beszüntetjük a féltékenykedést, ők beszüntetik a csoportos
erőszakot
és ahogy elfogadhatatlan jelenetet rendezni, ha a kedvesünk
mással beszélget
a Higgs-bozonról, a beat nemzedékről és a prionokról
elfogadhatatlan lesz jelenetet rendezni, ha a kedvesünk mással
szeretkezik felhajtott
szoknyával a tengerparton, a szürkés-kék sziklák mögé bújva.
Az elején sokan féltik a szerelmet, de sokkal több
sokkal szebb lesz a szerelem
elmélyült, életre szóló beszélgetések, amiknek csak a halál
vet véget
és nagy, szép családok, vidám ünnepi
ebédek.

4.

és ha majd úrrá lesz rajtunk a kétségbeesés
mindig lesz, aki megölel, és ha mégsem
akkor beúszunk az öbölbe, és megkeressük a delfineket
fémcsillogású puhaság a vigasz
megtalál minket a tavasz kérlelhetetlen közönye
és a szemébe nevetünk, bőséges ősz
és fetrengve zokogunk, amíg a válasz el nem hal.

5.
a mesterséges intelligencia tovább él, magában
de már csak elvont adat, számunkra hozzáférhetetlen
nincsenek eszközeink, nincs villanyáram, hogy láthassuk ezeket
a végtelenül működő
algoritmusokat, valahol az elvont adatfelhőben
de abban szinte mindenki egyetért, hogy továbbélnek
vannak filozófusaink, alig néhány, mondjuk, akik azt találgatják
rendszerszinten, hogy vajon mit csinálnak ezek a mesterséges
intelligenciák
elvontságukban, és reméljük, hogy ha mi nem is tudunk velük,
de ők majd
kapcsolatba lépnek velünk. És persze félünk is ugyanettől.
De
mikor majd átadjuk a bolygót a delfineknek
lesznek azért templomaink is, és lesznek nekik is, a delfineknek
a víz alatt, nagy csarnokok, és lesznek közös templomaink is
nyilván ugyancsak a vízben. Együtt imádkozunk, együtt
meditálunk
hogyan megszabaduljunk a szenvedéstől.

6.
mikor majd átadjuk a bolygót a delfineknek
készakarva vonulunk a fásultság felé
hogy aztán meneküljünk a menekülés kedvéért
mindegy, honnan hová
vessünk, arassunk, gyűjtsünk, szórjunk
kapálózzunk a sorsunk javára.

7.
mikor majd átadjuk a bolygót a delfineknek
nem volt a mienk, nem lesz az övék.

BLACK

*i am a consequence of all that's gone before me
both the symptom and the underlying cause
i don't pretend to know the answers to the questions
i raise
but as long as my heart beats i won't stop looking for solutions
to the reasons why the people i love are forced to live a life
that tears a hole in them
antisept*

*Sheets of empty canvas, Untouched sheets of clay
Were laid spread out before me, As her body once did
All five horizons, Revolved around her soul
As the earth to the sun, Now the air I tasted and breathed
Has taken a turn
pearl jam*

a fekete lyuk a téridő olyan tartománya
ahonnan az erős gravitáció miatt semmi, még a fény sem tud távozni.
Nem tudok távozni, kedves, beragadtam a létedbe.
Nem tudsz távozni, mikor menekülni kell, elhúzni a picsába,
de csak távozni lehet.
Elmenni. Mekkora orgazmusa kellene legyen a földnek, hogy
ne számítsanak
a paraziták. Hogy ne számítsunk.

volt egyszer egy ember szakálla volt kender
cannabis sativa, sziddhárta gautama
és azt mondta, hogy a düh, a düh, az idegesség
agresszió, vicsorgás és morgás nem azért van, hogy aláássuk
a szerelmet, a tüzet a kis barlangunkban, hanem hogy
csak emberhúst együnk, cannibal sativa, mégpedig gazdagokat.

kétkedem, hogy a mátrix az mátrix az mátrix az mátrix
kérdedem, hogy a róka, a róka, a róka az nyúl

mikor a másik már kétszer is, kétszer is átvisz
szájában szerelmet, punciban kokaint,
magvető könnyeket, kétkedő sorait
a kérkedésnek
ahogy a költő magához

nyúlik a nyelv, kopik az ikes igeragozás
ragrímekben sikkad el a klímaváltozás
régen minden jobb, minden bal
fasz
kopik a nyelv, nyúlik a klímaváltozás
kisfiam, bocsáss meg
de inkább ne,
légy dühös, kicsim
légy dühös

*

van egy aktkép rólam valahol
az elvetélt gyermekek halmazában
a mennyország kicsi sarkában
egy aktkép rólam, szeretem azt képzelni, hogy az úgynevezett
valóságban is létezik egy üres vászon, amit nem festettél meg,
kincs.

az élőket sokkal nehezebb meggyászolni
az árulókat sokkal nehezebb
ha már harcról van szó, de bár ne lenne

sajnos van egy közhelytár,
kincs, amit ki kell borítani, ha öklendezel is
hogy nincs rózsza tövis
nincs szerelem
szabadság e kettő
make love not war
nincs forradalom depresszió
nincs fekete fekete nélkül.